

מוסף על המשמר
ח' 33 (864)
14 באוגוסט 1987
י"ב באב תשמ"ז

קושי של הלחמה

מאת אלכס פו ובנצי לופו

ההגנה במלחמת ירידה
העקבות והקשיים של המלחמה

פיתוח אותה הבעיה באנגליה - טרנספר

מציתי היעדרות: שביתת
תחנות הדלק הרסה אותנו

שואל אותנו מתי לומר שמין
התפץ בעילום שמו

אני חוזר בתשובה. האם אין חשש שאדבק באיידס דרך מזוזה שנושק לפני על ידי חולת איידס?
מר מתי חייק, מחקרים חדשים מגלים שלא מומלץ לקיים יחסים קרובים עם יותר ממזוזה אחת. נכון הוא שבעידן המתייני אנו רואים יותר אנשים שיצרו גבר עזים והם מתעסקים עם מזוזה בפרהסיא עוד בטרם תיגדל מאחורי גבם. בכל מקרה על מנת להבטיח את עצמך, רצוי שתכיר היטב את המזוזה וכדאי שתשתמש בקונדום בכל מקרה הבאה.

למה אין איזון בתקשורת?

אנו קבוצת אורחים העוסקת בהרצאות אורח תוסף האיזון בתקשורת. חנה לוחמא חמקרה המועד, שבו רצה שרמן את ג'וסו ומיד חסגה עצמו. לדי כתבלי. מעריב שנימנו אותו משחר את הרצתו. כל זאת מבלי שחנותן יסרה למנות לרצת ולבקש ממנו לחצי את גירסתו שלו.
על חזרתם. הדיב חזומי

גם אחרנו כמו כל הישראלים הרואים עצמם משוחררים מעולת של חולת רואים בזעזוע רב את הצעתם של אלוף (מיל) רחבעם (גאנדי) זאבי ושל סגן חשר דקל לבצע טראנספר לערביי ישר.
חאמנכ יעלה על הדעת שקצין וסגן-שר במדינת ישראל החופשית יעלו על דל שפתותים את חמלה הנוראית. טראנספר. מלח או קשה היא לעם היהודי. חסייתה בבנינים מסובכת ובלתי נחירת והיא נורמת לשיבושים בלשון ובחיד בעת שמנסים לבטא חוללכת.
אנו קוראים לנאנדי ולדקל. חזירו בכס מחמלה הנוראית חזו. מצאו לכם מלים עבריות צחות וטאות ואם יש צורך בדרו כך צמו מלים סמוכות, שיביע את אותו הרעיון. משהו עברי, שורשי ומתנבן בקלילות. כמו למשל. פתרון סופי או. חשמדה חלקית.

כימים אלו, כאשר גוברים הפרסומים לעידוד תיירות פנים, אני רוצה למחות על יחס מעליב שקיבלתי בשותתי במלון אי שם בארץ.
במורעה שפרסם המלון היה כחוב: 100\$ לחזיר בחדר זוגי.
לא רי בכך שלא קיבלתי 100\$, הרי גם חוזג שבחדר שוכנתי היה בלתי חבדתי לחלוטין האשעה סירבה לכל החצעות המיניות שקיבלה מבעלה. לי הוא דווקא לא סירב. אבל למי יש כוח בחום החזו

נקש מטרב לעזוב את חגיגות ולעבור לחתו בכלא

נקש דורש:
החזירו אותי לצרפת ומייד

עתידתו של נקש הרבשה לאחר שנדרע לו שהרב מגדורביץ ישכון בתאו עד אשר יחלט מה יעלה בגורלו.
ורב מגדורביץ שוקל בחיוב את החצעה לשמש כשגריר ישראל בסין, לאחר שחובד לו שלמדת הנבלות חילדות החמדות השודרות במריבה זו עריין רב בה מספר התינוקות מאשר בארצות הברית.

הפקיד הבכיר שהושעה עקב
תלונה על סחיטה מינית:
אני סחוט

המלך הבכיר, משוחח עם עיתונאים

כתובת המערכת:
על המשמר: רד חומה ומגדל ג' ח"א
הערך הראשון: בצלאל לב וי
עורך: ישראל זמיר
עורכת משנה: תאיר זבולון
מוכרות: יענע וישעמין
עיצוב גרפי: ארנון אבי
ביצוע גרפי: עוננה וילבר

הפעם:

כתבות	ראיון
■ שלוש דקות מרמשק מערך הנגב. בפעילותו מאת אבי בנציה	■ "אני נגר טרור רוס", ערבי או יהודי? עם השגריר בארם בנימין נתניהו עם צאת ספר מאת עורד לימשיץ
■ לא על המפה ערב אליכמאנה - ללא מים, חשמל וקיום מאת ישראל זמיר	■ להיות שר הפנים עם חז"ק מרדכי וירשובסקי מאת אלישבע איילון
■ עדיין המלך עשר שנים למות אלביס פרסלי מאת עופר נור	■ מדורים וטורים
■ אשת הסוכן גורלן של נשות סוכנים סמויים מאת שלי יחימוביץ	■ הלן חותם
■ טלפון מקרול פרידה מכליפורניו מאת שלמה אהרונסון	■ טורים מאת: עורד ליפשיץ - 2; שלמה גלור - 2; זאב צחור - 3; חרסגור - 3; בונים - 5; רבי - 5
■ גשר בני-אדם החשפלות על גשר אדם מאת יהודה צור	■ כל יום (עיצוב: רחל דביר)
	■ חותמת
	■ בשער שרון פתח מי
	18

התיישבות

לא מאמינים לאר מלה

הממשלה החליטה על סיוע למתיישבים. נא, באמת, הבחנת אותו, לא מאמינים יותר לאין מלה. אז החליטו לסייע ולעזור, כבר אסור להתלוצץ. א. עוד לא רואים ביצוע. ב. החליטו כי לא היתה להם ברירה, והיו להחליט מחשבותיהם והעמדות, אבל השאלה האם הם מתכוונים בריצונם העובדה היא ששום דבר לא זו.

מה אני אומר על הסיוע למתיישבים והיה טוב אישללה קראתי חיים בעיתון שפרס נכנס להמנהל ומגיש עם ראשי הנכסים. אדם קצת מאמץ אולי אולי רואים אור בקצה המנדורה כי הרי פרס הוא היחיד שמוסלג להיוו משנה. סיוע מקורי במימון העסק והגליל התחתון חושף את חלקי הרוח בקרב המושבות, מושג שכן יאוש לתקורה, חוסר אמון ותקווה. התרבה מנקשים בלי עצמים ושמות. מיהו לנו מסקים מרסומים? הם אומרים, תראה איזה מדינה אומר אחד, צדוד פשוט עוד לא נולד והגבר מצד אחד אין לה כסף לחקלאות, לכרייה, לחינוך, ומצד שני אגרה, חלכים לייצר 75 מיליון דולר וולר המסוס ואיזה מיליארד שקל לשנה. כמה אדם שר האוצר, אז יש לי הצעה בשבילם, שיעשו רק 70 מיליון.

● שלמה גלור

החלוקה הקטנה להם

מלה רעה במקום מנוח - מייסח!

דוד לוי, בסיוע בתעשייה האווירית, זכה לתשואות כשאמר שמתנגדי ה"לביא" רוצים להפוך את המפעל למוסד לשיפוצ מטוסים וליריד מפעל אלקטרוניקה קטן. דוד לוי צרק, ולא הבין מדוע זה מה שהתעשייה האווירית צריכה להיות, אבל לא מוסר קטן, אלא מוסד ענק לשיפוצ מטוסים, ישראלים וזרים, אלקטרוניקה קטן, אלא קונצרן של מפעלי אלקטרוניקה, חימוש סופר-מודרני, חיזוק שיטתו לאתו מוסד להפוך גרסאות מעופפות לצי של מטוסים חדשים, שיטות בשחקים עשירות שנים, השיפוצים יחסם כפי רב לישראל, במקום שהתעשייה האווירית תגיש לה רשימת חובות והפסדים לפרוע, ויבטיח למדינה כסף רב מרווחי החידוש של מטוסים שייצוא לח"ל. כבר עשו זאת בעבר, כששפצו מטוס ה"בואינג 707" ואחרים. הכיוון, והוא נגודו הנמוך של ה"לביא", המהווה ניסיון נפל לייצור מטוס קרב חדש, קורנס 2000 מייצג קונצפציה שהיום, סוף

מטוס 2000

הקרקע, הנחלים עדיין בעזרת מקלעים משנות ה-40, ו"הולדת" פגיעות החסרות חימום וזלם. זה חסר הרבה חי אדם. כל השיקולים לטובת הקורנס 2000 - לא ענינו לביטול ה"לביא" בישיבת הממשלה הקודמת וגם לא חישובים של חי אדם, מפני שרובן צדק כשאמר שנוצח בארץ קומפלקס תעשייתי-מקומי, קבוצת חולץ אריות, הפועלת לטובת האנגוסים של התעשייה האווירית ומעדיפה אותם על טובת המדינה והלוחמה.

מה שאולי יפיל את ה"לביא", זה חלוקת האמריקני לביטול הפריקט, בפעם הראשונה השמיטה אה"ב דעת בדרישה. וגם איילת בסנקציות כלכליות ומחורות, חשבוש נשמע המים ראשונים של יורק, ראש שירות ה"לביא", לשיחם אין טעם במחיר, אם הממשלה תושגשגשג מתנגדים, חשבוש ח"א. אם האמריקנים יחזו מסיקים, מסיקים: כל שמיים יושמש בלוח שלכם ככח מפרט מה"לביא, פריקט עשיתי, או בעזר שנת לפני או אחרי שנבנו: לשווא עוד, ששימח מיליוני יורקים, יתח נחיתת יורקים

● עורד לימשיץ

ההיסטוריה צעירה תמיד

מכאל הרסגור

המתנדבים

לקרוא בערכים, האותה, בצער, לביטוי התחושה שהקשר בין המתנדבים לבין הנער בקיבוץ קורה עלייך. יומה מלמח, ושהמסורת המקומית מתמסרת בהחלט האחריות למתנדבים על אדם הזרים.

אין להתעלם מן הסכנה המלווה את העסקת המתנדבים, זאת הנקראת גישושים מעורבים? אכן, קיימת סכנת שהמתנדבים משני המינים יחטפו' לנו בנות ובנים, אותם יוכלו לארצות ניכר אישם בצמנה של אירופה, אולם דווקא את הסכנה הזו אפשר להפוך למכרה, כי בעיני מי שאינו גזען הקשרים בין לירינו לבין לירי העשן אינם נוראים כל כך. עבר ישראל, חילוני וציוני, השאלה היחידה היא היכן היה הוג המערב? האם יביא את כן או הבת שלנו להתבזושות עצמית בגולה מושגת, או שביטח לנו, בארצנו, דורות עתידים של צברים קטנים בהדרגה. מכאן שהמדיניות כלפי הגישושים המערבים עם מתנדביהם חייבת להיות חיונית לפני - בתנאי שהוג יתישראל' (חו' פועל אותו יש צורך להתנהג - להתישראל'.

נכון שאיננו הציונות יתנגדו לחיושק הדימוגיה, ידוע לי מקרה של בן קיבוץ שביקש לשאת מתנדבת צרפתי. הדבר, המקומות תבעה שהמתנדבת לא רק תתגייס כהלכה, אלא גם תכלה שנה שלמה בקיבוץ דתי, לפני הישאום קיבוצי של חן מימן את טיטס הוגל'עלדי לאות מברית הצפון, שם השיא אותם רב דרומי. קבוצה שבעה היו שוב בקיבוץ, כעל ואשה לכל דבר. ברור שהקבוצים אינם יכולים לממן טיטס כאלה בשרשרה, רק כדי לסמן את הקשריות האנטי-ציונית של חתרנות. אולם הגידול הדימוגיה, העשרת חתרנותו באורחים ורציונים המוכנים לעבור, קודמת.

בסקרביניה קיימת תופעה של עורדי אוכלוסין, אצלנו קיימת תופעה דומה, חתרנות עוד יותר חריפה. הגרמה על ידי חינוך אנטי-ציוני קטלני. חובה לאומית עלינו להתגבר למתנדבים, לקרבם, להשיאם, להושיאם - וישלם על ישראל, כי מפניו תבוא טובה.

קטורנר

החלוקה הקטנה להם

עוד ישיבו

עם סגולה עוד "תמורה"

בקונגרס המקביל, אם תקונגרס המקביל של המדינה ייעשה כראוי ויזכה להתחלת חיה נמרז להשורות בין חקנים הנפוחים של השוכנות לבין מה שיכול להיות כתמורה.

אבל (מה לעשות שוב אבל), כשקובלנו את הניירות של המדינה ליהיה לי הרגשה שכבר חיינו שם, חיינו בכמה וכמה התחלות צודקות ויפות של חברי מיוחדים הרצוים לבנות משנה חדש, רענו וכו' ומוכנים להשקיע וראיות מן קורב בהמשך. קצת אחר כך מגיעים מרחי מליטיקאים או נפלטי-מפלגות שנחשבים טוס חדש שיקצר להם את הדרך בפוליטיקה ותגמוליה חלככים. בעזרת מניפולציה תוך ניצול תגמולות וסליחות של המייסדים מפעילות פוליטיות המתחייבת מחקמת ארגון חדש, הם משתלטים על הארגון והופכים אותו למכשיר קידום של החמש המינולי המוכרך של המדינה. זה תמיד, שינוי, על גבו של כל מוטי אשכנזי מאמץ ותמסן, לעולם צומח איזה אמונו רובנישיון, ומכאן שגואל מרביבים בונה - עוד איזה עורד וין מכליתן ייבנה.

בכל זאת שווה להשקיע 50 שקל ולהצטרף ואפילו סתם כדי לחימש מחדש עם אנשים המוכנים להמשיך שרולים ולהוכיח שאם מה שיש הוא לא זה מה שיכול להיות.

● זאב צחור

אקמולאיה

מדי טאון

אנחנו מתחילים לאבד בך אמן, טדי, אנחנו, שכל השנים הצבענו בדביקות עבודה, אנחנו, שמעדיקים את ששית לירי הכל כך מיוחדת שלנו. נשבת החלפת החל מכרסם בנו הספק, אולי, טדי, אולי, כבר לא איכפת לך יותר, אולי נעשית איש.

קח אותי, לרגלם מיני רבות, טלדתי בשכונת גאולה והסכמה למאה שערים, בדיכרנות הילדות שלי - כל צבעי הקשת - האנושית כמובן, הקשת נמוכה כשהחלו הפגנות החרדים בכיכר השבת הסמוכה. מאה שערים הציונית הקפה או כמחשומי משטרה. שבת אחר שבת עד שנעשה חרבי קבע.

אז כך הגיע תורו של גאולה סלנו עובדו. החרדים נכנסו, גאולה נסגרה אף היא. אחר כך נפל בו אחר וו שכונת הסכרים יגיע כפיים וכרון משות ובית וכן וגבעה מרכזי דוד נתי ועוד חיד נטויה מבין, לאלו הקיצוניים, הסולרים מכינו הגנא. מדינת ישראל, המתאבלים ביום העצמאות, המכסים את השוטרים בכינוי "גנאים" - לאלו אתה מתחיל להיכנע טדי.

יאלל מיד - לא כל דתי וכל דוד נהא מתייר, כמה משוים ידידי, סליחה על הביטוי, הם שומרי תורה ומצוות ואני מסי. בנציהם את הבוכיל, הם פשוט מאמינים לרפרי הלן חוקין, ראהבם לר"ר כמדי, גם בגאולה ובמאה שערים גרים רבים הסולרים וסובלים מאליוסלן עקתייהם, אבל כדורל הם הרוב הדומם.

אז נשבת הקדומה לרדוקה של עיר, טדי - תחבולה ציבורית אין, הנועה בדרכות מוגבלת, כל מי תנסה להשפיעם בגוריהם, מופעי תרבות ואמנות אין, ועכ"פ - לקינות - תיסמנות חיות - מניעת הקרעל טרם רחמנו לישלן, והפגנות חיות מלישנמסיו כלל עידו - בנים ירה, נשבת האחרונה, אם חיות מדרום במקרה לרדוקה וכו', אין ספק שחיות נרגם באנשים רחוב שו, להחריד, וזה עורק חיים ראשי של ירושלים, זה שבו שוכן גם משרד, למען עוד עליו לצפות מדי למקור, בית הברס קטמון והחיה להיכר מרכז העיר לשמש צבאי סמיר, כפי שפסטי נשבת האחרונה אשתי מליה, או שפא לעצא כללי למשך 14 שעות השבת.

החום מה נבנה על אלה הסכרים עדיין שורדי חסר גיוון, כלליים הוא תודי, תודי ירושלים, גליל אמן נהנה פיר שרבים, רבלי מדי, שסכרי כמובן, טגוריי בעדיין לרבות תשיבוב חיות ורוא חוקים כלל המשרה או המסכרת, וגם איכות חיים היא מושג חשוף, האם במקרה ללמוד מנובלי עכשית חילת, ירושלים ללמוד חשוף?

● אלו הכות

מיכאל היקר!

ובכן, ידידי, תאם לא העלית בדעתך, אתה תושלח יחד גם תעיתונות, וכאשר תופיע צייטונג מסוימת כתבייתך, יש לה גם הקשר מסוים ואולי, אילו עמד לפניך הקטסס כולו, היתה מתקבלת תמונה אחת: "יתכן שהיסטוריון אקדמי שכמותך ויש שאין לו צורך לדקדק בקטנות מסוג זה, אולם ככל העיתונאים הרציניים שאני מכיר (לרבות כמה אנשי בהמה"ה דרעיים) היו מנסים לברר מבין

ולבסוף — ההתלהבות הלאומית שלך
היציירה התרבותית הישראלית, ושאלתך
דיטורית, "איך אפשר בכלל להשוות את
צירתנו בתחום הספרות, המדע, האמנות,

בדג

אני מנסה להבין כיצד אתה מסתמך על מידע
מטעות שאני חושב ב"אפרטהייד", מתנגד
מדינה לעם חלש שני, ארץ מתנגד לריבונות
שואלת אותם, לאיש אדם מוכחח חזק
מדי יש להיות כדורן של ללינגה
ואיך קורה להשעות מטרות ולהסכים

ידידי. תעורר עיתונאי, על סמך כתיבה
לא הייתי נותן לך אבל אין ספק שהגעת
גנים נבכרים כמחבר. משקווליס.

עלי להסב תשומת לב לזו שרוב מלה (חותם מס 24.7) ברישמו: חתם כי כל ההגות הישדית מתקשרת חזלי ואחלי, והמס'ם כמורה נכוס'ם "ואחוריו" מתלבטסם. כיוז אפשר לצעות על האדם ממצות ברישית כגון "ואחבת את ארונך", "ואחבת לרעך" "ואחבת את הנה", "אחבת תשנא" "אחבת לבבך", "אחבת את אבירי ועד" ממצות כאל. ומסקנתם השידה את העקיסה מתבססת בלתי בהשקפה לפיה חייב האדם, "לעבוד" על עצמו. מסיבות נתונים, יחסי ויכל לאחוב, כעסם שארם אורכי על עצמו מציג שגה. מסיבות נתונים בהם חתם על חתק למשל: "החור" "החבד", ככזה קשות מגזיל בנו ע"י חרירם, נשאו ורק מאז שחם ברישית איבה עליו על העל "החבד" "החבד" "החבד" (עזרה).

גם ערכים שאינם מצווה ללב, כגון לא תגנוב ולא תרצח, אם אדם לא יעמול על עצמו להאמין כי הוא כאדם, חייב בהם, לא יוכל ליישם.

עודד לימשיץ מתפלמס עם שר הביטחון יוחנן גל, 32, 17.8 האם רון טל, קצין צה"ל, נרצח או נטל על משמרתו. ללא ספק, הצורק נשם שר הביטחון, רון טל נרצח על ידי איש, או עוליה, שאורכו לו במקום מסיתור. מכרכו יעיר, כריתוב הומה אנשים. זה היה כשרה

יש לצייץ שאנשים חשובים מאוד, גם כאלה
המקפידים על גזעיות, מסיים כל יום לישות את
התורה והעצמיות הזאת כלפי הערבים, למשל
בשאר דרך, ורוב התבא ביחידה
שומרון" שקצת מתפתחין ורוממו
הוא (הנחם המלך שורם הברב"ל) כרו
מאמר מנימוקי" שהוא מתכנן על דם
הנחם של אנו יום זה בארצות את שומרון. כל
הנחם שולל בהרבה גם על עירי הנחם
ורואל של (עסקים גרביין ורוממו
שומרון) הנחם המלך שורם הברב"ל לאור
לשון מילתו ותבנה בידות מיני, פסית
עול (עולין) וברו לחלוטין שולקין בידים
של יחוד מינו, בהתמכר על נטות
מחייבים בידות החסידות, שחירת הנחם,
שחירתם עם פסית מנימוקי שחירת הנחם,
יחסי מכוון, כמו אלה שחירת הנחם,
שחירת הנחם. גם בגרמניה היחוד גרעות
שני שיש שנה, אית קיימת עשוי של
שחירת הנחם. יש לחיטת למציאות אלה, של
שחירת הנחם שחירת הנחם של נאציסטיקה,
שחירת הנחם שחירת הנחם החסידות, לפי
היחידה מאדור מני, ולא להתעלם ממנה כפי
הוא תרם עושה

ישראל שחק
ירושלים

במכתבו של נתן גרוס (גזענות — מילה יפה, חותם מס 32, 7.8) יש חלק היסטורי חלק המתייחס לזמן הנוכחי. אפשר להתווכח אם המלה "גזענות" מתאימה לתיאור מעשי ישראל, ואני בוודאי מסכים שאלה המשתמשים במלה זאת ישתמשו בה גם כדי

גנונות את גילוייה ונגזרות המצויים בקרב
הממלכתיים. כלל חברי ההיסטוריון, כפי שהיו
שחקני קופה, חשבו אצל התורה ולא רק התורה
עובדות בורות: תורה שבהם קבעה שיש
לנאצז ג'וסידי, השמרת עמים שלמים כלל
ובגלל
המחצית שלהם, תינקות. לפי התאוריה ובגלל
ממלכתא שרת, זאת אומרת לא, "החצית ורודק
משמעו, המהדרניח תולבי" שחשעל נגו
המדרשים על ידי היטלר, כשם שחשעל לא
היטלר גוללות לא בקרבן של האנצז על האנצז
המדרשים שחשעל, לא רק לפי דני תורה
אספיקי, "החצית אחי" – זאת אומרת גזנות
כדי להשיג, עמלקי" – אכבעני, "החצית
לרבים.

יש לצייץ שאנשים חשובים מאוד, גם כאלה
המקפידים על גזעיות, מסיים כל יום לישות את
התורה והעצמיות הזאת כלפי הערבים, למשל
בשאר דרך, ורוב התבא ביחידה
שומרון" שקצת מתפתחין ורוממו
הוא (הנחם המלך שורם הברב"ל) כרו
מאמר מנימוקי" שהוא מתכנן על דם
הנחם של אנו יום זה בארצות את שומרון. כל
הנחם שולל בהרבה גם על עירי הנחם
ורואל של (עסקים גרביין ורוממו
שומרון) הנחם המלך שורם הברב"ל לאור
לשון מילתו ותבנה בידות מיני, פסית
עול (עולין) וברו לחלוטין שולקין בידים
של יחוד מינו, בהתמכר על נטות
מחייבים בידות החסידות, שחירת הנחם,
שחירתם עם פסית מנימוקי שחירת הנחם,
יחסי מכוון, כמו אלה שחירת הנחם,
שחירת הנחם. גם בגרמניה היחוד גרעות
שני שיש שנה, אית קיימת עשוי של
שחירת הנחם. יש לחיטת למציאות אלה, של
שחירת הנחם שחירת הנחם של נאציסטיקה,
שחירת הנחם שחירת הנחם החסידות, לפי
היחידה מאדור מני, ולא להתעלם ממנה כפי
הוא תרם עושה

הפסוקי ספר שירים של א. לוצקי
הוציא לאור: כל שיריו מנגנים, רוקדים,
שם במעלה, אמרו לי לך משהלח:
הפסוקי הציור, אחי אלה משהלח: יש
לפסוקי אלה לי שם לוצקי של לא
הוציא לאור: אבל ראשית דבר, שם על
שם: בקבוק ייש מן המקור ודג

מחולל מספר שהזמן על-ידי משרד
רמת המלוי וארגון יוצאי פולין
היה במזיאון חלאומי בוורשה את
היו במלאת 45 שנים למרד חגטו.
שנים תתקיים באפריל 88. אני

[illegible]

100

האידאן חורש תב"ד ידעש אז באקומענע
לשונות פון ישראל און נאך, באקומענע
לשונות חידושי דעות און פארשידענע
קביעות און רגלי גמור תעבורות, וואס
העברות מתקבלות און תעבורות אלו
כי ללשון מקצוע אחר, או נשים פשוט
ללשונות רבות, לחסודי להבנות
המשפחות.

[illegible]

הממשלה למען לימוד העבודה
ועד יבוא יבוא

מכתב זה אשמה אם יש במידע דיווחות שאין
ראיתי נכונה.

[illegible]

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

ראיון עם בנימין נתניהו

6

ערב אל כמאנה, ישוב בלתי מוכד על
יד השלשונות האדומות והקוסה;
להצמיא, לא לאפשר בנות לחנוע
חשאל, להצביד על הצדור על החיים
והטיקו יאדלה, שיעסכו גשם הם
ישובים שם דלל סלו שנה

100-443887-1

10

שירותים משותפים

[illegible]

ידת השם

_____

ערים שודי וכיפת ותוכות.
 מי שרוצה להזכיר בשמינה במסדיות בחזקה - עלה יעלה
 אל ערב אל - כמאנה ושם ילמד פוסק בבנושה במחולות ובקיסוס
 מחמיר.

[illegible]

אלבִּים פֶּרסִלִּי מֵת לִפְנֵי
עֶשֶׂר שָׁנִים, אֲךָ
הִתְעַשִּׂיָּהּ הַקְשׁוּרָה
בִּשְׁמוֹ מִמְשִׁיכָה לִפְרוּחַ.
בִּשְׁנָה שֶׁעֲבָרָה נִמְכְּרוּ
מוֹצְרֵי אֲלִבִּים בִּלְמַעֲלָה
מִ־50 מִלִּיּוֹן דּוֹלָר,
וְהַשְּׁנָה מִצָּפִים לִרְוּחִים
עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹלִים.
הִתְעַשִּׂיָּהּ פּוֹעֶלֶת וּבֹנִי
הַ"טִּיפ־שִׁעְשׁוּרָה" קוֹנִים,
הוּא, וְעוֹד אֵיךְ קוֹנִים

מאת עופר ניר

עדיין המלך

[illegible][illegible][illegible][illegible]

להתמכרותו של אלביס לסמי מרץ וסמי שינה.
הרופא הטוב טיפס את הכדורים לאלביס. סיכת
המות הרשמית היתה התקילג. ניקופולוס טען
להגנתו כי זה שנתיים, ניסה לשכנע את אלביס
לעשות וריאטה חריפה ולהיבנות בפעילות גופנית.
אלביס שמע והתעלם.

עם מותו, הוא לקראת את המשפט הבא כלי
זינית בבקשה, עזר העולם את נשימתו, לרבע
קט, התחבר דרור בארצות-הברית, באנגליה
בארצות-הברית, שווייץ, את מכוניות שווייטיות
וחולו לשמיעה, נורדסטום, שירים של אלכס.
דרור רדיו בחלורן אמר, התלך מות, חתול האנה"
וייטשל לבטא ככה, את רגשותיו של הכפר
תגובות, העשוי קארט פרנס, תרעת אבל
מיוחדת, המשיגים מעצבים חתול לזינים
לעבר היסטוריה, כח לחלוק כח חזרתי לאכס
פרסי, להתיינות נכחו עשרות חתולי פופ,
מסלול, פולקלוריות, גומתר וסמטת באחיות-הכפר
עקרה שיש, ספרו להקדשה של זמנה, חתול העיר,
מפציעים שלו, אבב, חתול לבנות את גליס
חילי, בתורא נחמה הקופדושה, לא מחתול ולא
חתול.

כל אחד והאמת שלו

[illegible]

גורשתו של... אבל עדיין חשב חורג לחלוקה
חיי עם אלהים' וזה אומר, וזה מורכב
קשה: החוקים שללנו: שנת חתה פני קשה
חיותו תהיה לעד מלאה: את חתונה אלמנה
של מרסקה, לבסוף למשכע אנשים: שני רוח
העברה בזמן עצמי, בזמן השתדלות וזה חיות נוספת
מי עשה: שכלית נוספת וזה חיות נוספת
למייסדיו, העלמה לבסוף את אחריותם
ונחלתו נוספתה
חוסר אחריות והסכנה: שאלו חיות נוספות
העובד כדאיתו חתונה חתונה: על איתם
לפי: שחור, למורכב, שכלי, חתונה, חתונה
עצמו: שחור של חוסר העבודה, חתונה, חתונה
עצמו: שחור, חתונה, חתונה, חתונה, חתונה

[illegible]

כשנחשף הדוכן המשפחתי הסמוי יופי אלדיאנו, כ-1978, חובא, בפר, לבית המשפט, כל האנשים שיליו את אלדיאנו מאז לידתו העשוקה ועד בברותו העבריינית. אלדיאנו הפיל את כולם בלי חשבון.

אבתו שכינה עם הסוכן, אמר העברין שואל ארדי כשהוא להארבת מעצר. לפני ארבע שנים הוא שרף את הבית של הורי, לפני חרשים השתחררתי מהכלא. הוא כנראה פחד שגני אסל איתו חשבון עברייני הבית. לכן הוא הפיל עלי את התיק הזה.

יחדית אלדו, בהארבת מעצרו: הסוכן הוא נרקומן קשה. אנתו חברים עוד מהילדות. הוא רצה להפיל עלי תיק כי רבנו בבית הסוהר. אבריהם אולואל, לא מכרתו לו סם כי הוא לא שילם לו, או הוא רצה להתנקם בי, ירד מריון. פעם הסוכן הרכיב לאחי טפטים, ואחי לא שילם לו. הוא אמר לנו — אתם תשלמו על זה ועכשיו הוא הפיל אותנו. דינאל מריון. הוא עשה אצלי טפטים לפני חצי שנה. הוא לא עשה עבודה טובה, או לא שילמתי לו. הוא אמר שנתקם בי ובאחי. רפי שבוט. אני הסוכן סמוי עם הסוכן על קשר שיצא עם אחותי, ואני המרדתי ביניהם. הוא חיפש אחי. סמי אפללו. הינו חברים הכי טובים, סעם הוא קיבל התקפת כלית ולקוחתי אותו לבית חולים. משח מריאל. רבתי איתו באונגוסט והוא עשה לי צלקת בפנים. הוא ניסה להתחיל עם חתוכה שלי.

צורר בישבן

העקידה בורר. אלדיאנו, בדרבו אל האשפות. או אילי. מה שסביר יותר, בדרבו אל המוות — לילך על כל העולם. כאשר אברתי אברתי, אמר לעצמו, או, מן הסתם, אכלתי אותה — או ער הסוק, ומכר את נשמתו למשטרה. וכולל. הקורדי המוסריים של החברה העבריינית הם נוקשים ומחייבים לא פחות מאלה של חברה שומרת חוק. באין ציון לחוק הפסיק הקורדי הפנימיים הללו לאבסולוטיים. לא מרדור כאן רק על ציון למנהגים וכניעה לכוח. יש באמנות. יש רעות. יש מחויבות ורדית. יש סיוע לחבר בשעת מצוקה, סיוע שחורג לפעמים מכל מה שאנו, שומרי החוק, יכולים להתלות על דעתנו. עברייין שהופך סוכן סמי מוציא עצמו מכלל החברה שלו, מפר את חוקיה ומסתכן בגורדיון מוות.

סוכן משפחתי סמי אינו כפיל, אשילו לא כפילו החיור. של אפסאפסרשט. הוא גם לא אלק או בית או גימל מהשוכים. סוכנים משפחתיים, אלה המתפרסמים בזכות העבודה שהפילו רשות סמים מסועפות — הם בדרך כלל עבריינים קשים. להתגייסות למשטרה עבר העבריינים הללו, אין ולא כלום עם חורה לבוסט. להיפך: עברייין שגויס להיות סוכן סמי פסע עוד פטיעה בסל לעבר שוליי-שוליה של החברה. אם יהיה לו מול, תקים המשטרה את הבטחותיה ותשלח אותו לחיל. שם ישתלב שוב בחיים העברייניים וימצא עצמו בכלל הצרפתי, או הסורקי, או האמריקני. אם לא יהיה לו מול, תשתהה המשטרה בהבטחותיה והוא יירצח בארץ. אם יקפידו חבריו על כללי חסוק, יבוא לו המוות מצידו כדורים ממוח אל ישבנו. בדרך כלל לא יקפידו, ומותו יהיה מות סטנדרטי.

מה שצורר על סביבתו הקרובה של סוכן סמי שנחשף — דומה מאוד, סליחה על ההשוואה, למח שיקרה ליישוב קטן ואינטימי שערכיו ערכי באמנות למדינה, ולפתע יתגלה שאחד מבניו, המשרת ביחידה קרבת (במובן), הוא מרגל למען סורית. בושח גדולה, הול, תרדמה, תחושת שכול, ולכל כוגר יש משפחה והמשפחה שלא עברה כמותה את תהליך העברת המורשת האישית לא הויב — נותרת עם השכל הגדול.

חבר גוראות היא אשתו של הסוכן הסמי עמוס גוראט (36). גוראט נחשף לפני חרשים ספורים. הוא הפיל רשת של ארבעים סוכני סמים וזכרניהם. חנה עבריינית כוכבת עצמה, קטנה, צנומה, בנורית-ביטוי מעורפלת מבט, שנאורה לב.

את הקוק אהבתי יותר

חנה גוראט נמלטה מחבית עם גבר בגיל שתיים-עשרה. חשפה מבית רוצח. אורכך כלאו אותה בבית. ומאז היו היה מסכת של ברחות, מכות, ושפיעה וטרה שהלכה ועלתה בסולם תדרגות, עם הגיל. והתחלת ממח לדרת לפשע. אמרתי לאבא שלי שאני עושה את זה בגלל שלפעמים אני מעדיפה להיעצר מאשר לחזור הביתה. התחלתי לגנוב. לרוב הייתי אלימה למשל, כשחיו מוכישים לי בבית — אף שהייתי רוצה תחנת הייתי מוכיחה לנבישים חמים מפשע שלא עש לי כלום. לקוחת להם כסף, ולא איכפת לי מן שיקורתי. בגיל ארבע-עשרה כבר הייתה בלדרית סמים. בגיל חמש-עשרה הצורך סמים.

"ואז ארון עמוס אומר לי: תראי, זה מה שיש. תשלימי עם העובדה. אני הסמוי. אני המוסווה. אמרתי — אני לא מאמינה לך, זה לא יכול להיות, והתעלפתי"

התמכרתי לאל. אסור. זה סם שאהבתי אותו יותר מכל הסמים הייתי בלדרית את המיד היה לי כסף. גם סורתי בסמים. רק דבר אחד המיד ירדתי שאסור לי למכור את הגוף שלי. ירדתי שאם אני אכנס לכביש אני לא אצא משם לעולם. בגיל שש-עשרה הגעתי לבית ספר מער ראשונה. על השתחות מנס. ישבתי חצי שנה מלא בלי שליש. אשילו. שרתי וזית פעם ראשונה. כי הייתי יותר מרי מוסרית. הייתי יותר מרי מוסרית. הוא ניסה להתחיל עם חתוכה שלי.

שלקוחתי. לא ירדתי מה אני עושה. התאכזרתי לאנשים יותר מדי. התרשפתי אחר כך, אבל אלה פצעים שחוזר כל הזמן. בהקופה היו גם הכרתי את ארון עמוס. שרדתי את בעלי. לא רציתי לצאת אתו באמת. ירדתי אתו כולל האינטרס. כי הוא היה כלבית. אבא שלי והוא. בלי לשאול אותי בלי כלום. והלכו לעושר. ירין ועשו כמו הבטחת נישואין. אמרתי. טוב. רבד אחר. אולי יתנו לי עכשיו לצאת מהבית. עמוס הבין מה יש לי כראש. הוא נתן לי סמים. התחתנתי אתו בת עשרים. עם עמוס התחום של הפשע שלי הלך ונהיה יותר גרוע. אורכך ישבתי שנה וחצ. על הכלה גופנית, עם צירוף של כמה תיקים. השתמשתי בנוראין ובקוק, אבל את הקוק אהבתי יותר מהלך. כי הוא נתן לי אף שלא היה לעמוד על הרגליים. עמוס נתן לי למכור סמים, או היה מכא אחי. שנים מכרתי סמים. ככה הייתי מספקת את צרכי. אנשים היו באים אלי הביתה והייתי מוכרת להם.

עמוס וחנה גוראט היו זוג מלוכד ולויאלי למרות התאור הגיל. הייתה אשילו אהבה לפעמים. הייתה תמיכה הרדית. שניהם היו מעורים מאוד ושקופים עמוקות בעולם הפשע. מעמרים היה מוטוס. חנה לא ירעה שהמשטרה הפכה את עמוס לסוכן סמי. היא ירעה על כך ביום שירדו כולם. ביום שגוראט. הפיל עיר שלמה. כלשונה.

עיר שלמה ופלה

יום אחד חזרתי הביתה באחת מלילות. אני רואה את הוכוכית של התנור שבורה, במרדנות. חשבתי בסת קרה משהו. אני פותחת את הדלת. רואה בית ריק לחלוטין. אמרתי — טוב. בסת הוא מכר את כל הדברים בגלל שאולי הוא הסתכן. רצה סמים. לא הבנתי מה הולך. גם מהבגרים שלי מצאתי רק איזה חצאית וזרקה. את את הבגרים שלי הוא לקח. אני לא יודעת למה הוא עשה את זה. הלכתי לחברה. בביתו הגמן והיא הכינה אותי. הלכנו לכלות עד אור הבוקר באשרור.

"גבר שלא תחתן ויצא מוסווה — אף בחורה לא תצא אתו. הוא מסכן אומלל. למשל במו יופי אלדיאני"

למחרת חזרתי לבארשט. לא היה עלי כלום. הייתי בקרית. ולמתי לחפש סמים, ואנשים לא היה להם סמים. אמר לי, מה, את לא יודעת? עיר שלמה נפלה. אמרתי — טוב, בסדר. עיר שלמה נפלה. המשכתי לחפש סמים ולא מצאתי. הגעתי הביתה ובסוף הוא הגיע. עשה לי חנה הכי טובה — התקפת. מה זה איפה הייתי. איפה את מסתובבת. אמרתי לו — אתה עוד אומר לי איפה את מסתובבת. איפה הדברים שלי איפה הבגרים. מה עשית לביתו אמר לי — זה, מכרתי הכל. את ירדתי שבבנות. לך לא מגיע כלום. את צריכה לצאת עם ידיים על הראש שלך.

אמרתי לו — למה עשיתי לך רצו עשיתי לך יותר מדי טוב. רצתי אחריו. והסתכתי. ורסתי את כל החיים שלי בגללך בפשע. אני לא אומרת שלקחת אותי מבית טוב. מורדורב לקחת אותי. אבל אתה המשכת להרוס אותי, לדרדר אותי בפשע. תמיד הייתי הכלבית בשבילך. האל פאציניו שלך. תמיד הוא סמך עלי כנג של הייתי הכלבית. כנגד הוא המיד סמך עלי. אם היו לו מריכות או רברים כאלו, תמיד אני הייתי הכוס. אפשר להגיד, שמהלך את הדברים שצריך לעשות.

אשילו אחרי שאמרתי לו את זה הוא עוד לא אמר לי שהוא סמי. הוא עוד שלח אותי להביא לו סמים מאיזה מקום. ולמתי, פגשתי אשה שסיפרה לי שזה הוא הפיל האנשים. חזרתי, אמרתי לו — המצב עדיין. אין סמים בעיר. לא השלתי לך כלום. לא יודעת. מה לעשות. אמרתי שזה אתה. אמר לי — מה את מטומטמת זה לא אני. מתאוס אני רוצה בנאום בבית. שואל אתו — מי הבנאים הזה שנישכב הוא היה באמת בראה לי כמו איזה מישור זורק. כמו איזה נרקומן. לא התוכנתי הרבה. אמרתי — אולי עשו לך חיטול חשבונית לקוח לך את הכוח הנדל. אני אעזור לך. רבד. או הוא עושה לי — לי לא עושים רברים כאלו. בגננים הבנאים. קם בתחלה לא חרגתי. שהוא מוסווה. כשהוא קם ראיתי שיש לו אקרה. ואז ארון עמוס אמר לי — תראי, זה מה שיש. תשלימי עם העובדה. אני הסמוי. אני המוסווה. אמרתי — אני לא מאמינה לך, זה לא יכול להיות. והתעלפתי.

דורכים עליהם בפנים

ירדתי שהוא עושה מועות. ואנשים שנפלו הם גם חברים שלי. חרץ מוח שאני חייתי בעולם הזה. חבנתי את העולם הזה של הפשע. גם הוא היה עברייין. גם הוא כן ירע. גם הוא כן עבר על הבשר שלו. חרץ מוח מה שחשב חשבוני אני יודעת שהוא טעה. מנני שיש גיטיות מאנשים שהיו מרמים. זה כבר הסמי וזשלישי שרא כאן מבארשט. גם עיר תביעה היו כאן שטסו לחוץ לארץ. את רואה שאחרי שנים נחננים כל מה שיש להם למשטרה, הם חוזרים לפשע. ושוב קעם נצנעים. הם חוזרים לחברים שלהם. החברים שלהם דורכים עליהם בפנים או רוצחים אותם. ומה אחי עכשיו תרסו לי את הבית, לקחו לי את העולם, אני לכר, אני לא יכול לחזור לאותו בעל. יחרטו אותי.

המשטרה צריכים לגייס לא אנשים עבריינים. אני לא נגר החוק. בואי נאמר, אנתו התקלה. המולחן והפשע. המשטרה זו תזדונוה. כל עוד שנים אנשי חוק — שניבא סוכנים, וזו תורה טיפשות של העכביס אם לא יחזה אותו. אגל בשמגניים. עברייין הם יודעים שיש לו עבר שחור. שאחר כוח לעולם לא יהיה שוט. ומח שיצא. שאחרי שגורמים איתו. אני יודעת מה הם נחננים לו. שולחים אותו למח העולם. לאיות סוה. רובם הידרדו לפשע גם כחץ לארץ וישבו קם.

חנה גוראט

אספת הסמים

"הסוכנים הסמויים המשפחתיים הם עבריינים קשים. הידרדו אל הכשע. במקרה הטוב יישבו בכלא בחוץ, במקרה הרע יירצחו. בוגד הוא בוגד על פי כל אחת מוסרית. המשפחות סובלות"

מאת שלי יחימוביץ

הפיל אותו. חנה גוראט אומרת שזה מצחיק שארון עמוס שלה הפיל את סמיו. למה מצחיק? כי עכשיו חנה גוראט חן חירות בלב ובנוש. שכנות. כמו אחיות. חנה היא נכס יקר וגריר למרים. שלא יכולה לצאת את מחה ביתה מחשש לחייה. יר העולם העברייני המתחתקוואי הגיעה לבארשט, ועכשיו הם דורשים ממנה במשפיע להתגרש מכעלה. כדי להוכיח להם שלא היה מעורבת בגניס למשטרה. ושארין היא תומכת בו. מרים מסרבת. נגנה את בעלה אבל עקשנית בסירובה להתגרש ממנו.

לא יודעת אף גייסו אחרי היא מסגרת על. בגלל לו את המוח עם כל הסמים שלהם ושיגעו אותו. עכשיו הם צריכים לעזור לו, ובמקום זה הם שמים אותו ברמלה. איפה שכל האנשים שהפיל אותם נמצאים. חלק מהם השתחררו, וכל הזמן הם מאיימים עלי. יצא עד מרינה — צריכים לעזור לו. עכשו גם הוא סובל וגם אני וגם הילד.

הבטיות לו בית. הבטיות לו שני בריסטים לחוץ לארץ. הבטיות לו עבודה. כסף. הבטיות לו הכל. מה נתנו לו קצת כסף וורקו אותו לכלבים. שלושה חרשים שמרו עלינו. שני שוטרים ישנו איתנו ואורכך זרקו אותנו. נתנו לו עשרים מיליון טלפונים שית — שני. והוא הם יודעים שיצאו אותו שם, אבל לא עושים לו. לא יודעת מה עשו לו שהוא יצא מוסווה. בגלל אותו. את האינטרס שלהם הם ידעו, אבל לעזור לו ולי הם לא יודעים. הוא לא אשם הם לחצו עליה. לפני שמוציאים אותו מוסווה צריכים לעשות לו בריקה מסיבאסורית. עכשיו שמו אותו בתא כמו כלב. בכלוב. במעצר כבר חתכו אותו אנשים כי ראו שהוא מוסווה. לכלב עליו מה שאת לא רוצה. מסכן מתענה כל הזמן ואני ורוקה עם התינוק. המחתי לא רוצה לעזור לי. היא מסחרת על עצמה. מפחדת שיוצק רישון. גם אמר שלי מתה מפחד. אם לא ההרס שלי, הייתי ורוקה ברחוב ואף אחד לא היה מסתכל עלי.

שיגעו לו את השכל

אחד לא רוצה לעזור לי. ומה מאיימים עלי. אנשים כאים פה. רוצים להרוג אותי. אומרים לי — בגלל שבעלך היה מוסווה אנתו רוצים להתנקם בך ובילד שלך. מה עשה חינוק מה הוא יודע מהחיים שלו שהם רוצים להרוג אותך כל הזמן אני מותחת שיוצק רישון בבית. למה לא עושים לי למה רק כשיקרה משהו לי ולילד הם יעשו משהו אנשים מספרים לי שאני צריכה לברוח מפה כי תינכמו בי גם מהמשטרה קראו לי ודוחו, אמרו לי — את יודעת שאנשים מפחדות אותך רוצים להרוג אותך ואת חילדך ואם את רוצה בנאום. לרוגמא מוח, שאת לא מכירה, ישר תתקשרי ונבוא לעזור אותך. אמרו לי חברים — חתגריש ממנו. ואני לא מוכנה.

אחמול באו רצו לרוצח אותנו. חבר של בעלי היה מה. הביא אותם למקום אחד. באו ארבע אנשים. אמר להם — מה אתם רוצים. אמרו לו — אנתו רוצים רק לעשות לה סיבוב. אם לא תביא לנו אותה — תביא לנו את הילד. אני כל היום קבורה בבית. אני משפחת צלאת. את לא יודעת איזה חיים אני חיה. איפה אני ארץ. אף אחד לא רוצה לקבל אותי. טלפונים כל היום בגללים לי את המח ומאיימים עלי. אני מפחדת ללכת למכולת. אנשים לא מרבים אתי. לעבור עם חברה אני לא עוברים. כי היא אומרת — יירד. ירד גם בי. עכשיו מספיק שיצא מוסווה כולם מחנקמים בו, אשילו שלא הפיל אותם. לא שונאים רק אותו. גם אחי ואת הילד. כאילו חילד יודע משהו. אומרים נעווכ אותך אם חתגריש. אבל אני שומרת בזה לא להתגרש. אני לא הולכת לכלא לביקור כי המשפחות שבוטות שמה גם כן — מאיימות עלי. גם על הורים שלו לכלכל כשבא לבקר. מאיימים ומה אתה גיבורה אני לא. אני כלום לפוממ.

שיגעו לו את השכל. רק בגלל זה יצא מוסווה. כששמעתי שהוא היה מוסווה קיבלתי את זה ממח קשה. לא האמנתי שער כדי כך. היה צריך כמו גבר לקבל כמה שנים. אבל לא לעשות דבר בזה בכלל. נתפסותי שב למה לך ופמלת את כל העולם.

עיסקה לכר דבר

עיר שלמה נפלה. חנה. להפיל את כל העולם. חן אומרת. העברייני. עבריון הוא כל העיר. כל הארץ. כל העולם. כל מה שחוזר לו — זה, מוכר וחורשדע. חן צמחו לבד. ואחר כך עם בגיחתו שלה. עם הקורדי והגניים של העולם הזה. הנכרים שלהם כגור, והשאירו אותן מושפלות וחשופות לאיבת המכירה.

יש גם תגובה משפחתית. סכן מספר משפחת מרחב הגנג. מנצא אבני. אמר שהמשטרה לא מחייבת שום אדם לעבוד אצלה כסוכן. מורדור בעיסקה לכל רבד, הוא אומר. והסוכן רשאי להציג את הנאוי לביצוע העיסקה. המשטרה יכולה לקבל או לא לקבל. כפי שכל עיסקה אחת אין המשפחה מוזהה גורם מכריע בשקולים. אמר מנצא אבני, כך גם כאן. המשטרה מקפידה לעמוד על יתונק בין המגויס לבין המשפחה. אם יש סכנה מסכנת, תגן המשטרה על המשפחות כמי שהיא מגנה על כל אורח אחר שיש חשש לחייה. סוכנים סמיים מקרב העבריינים הם הכלי היעיל ביותר. הלא מוסרי ביותר, שיש בידו המשטרה. במלחמה בסמים נבן קוראים לזה כשפח יטוח. השימוש בהם הוא תוצאה של אולת יד העודד משארים כספיים ואנשים מתאשים. לו היו כאלה — חנה יכולה להשתחרר. להרישות. לעצמה להכשיר סוכנים שלה. כאלה שיראו בעבודה וזו ייעד, כאלה שבוטות ואמכע יצונו למשפחות מוגנות ולאלמוניות, ודחוקה מן הסביבה העבריינית.

ביניהם הגיבורים הגורלים. למעמים בעל כרחם, של החלוצים סמים, הם הגיבורים הקשים ביותר. הם הידרדו אל הפשע. הם מידורדים עמוק יותר אל ורעות. המשטרה. יש להם רוח מיידי וחוסר אחר-אחרות. בלדרת היא בלדרת ועל גנידה משפחתית מפור כבד.

אספת הסמים

שלפון מקדול

מאת שלמה אהרונסון

[illegible]

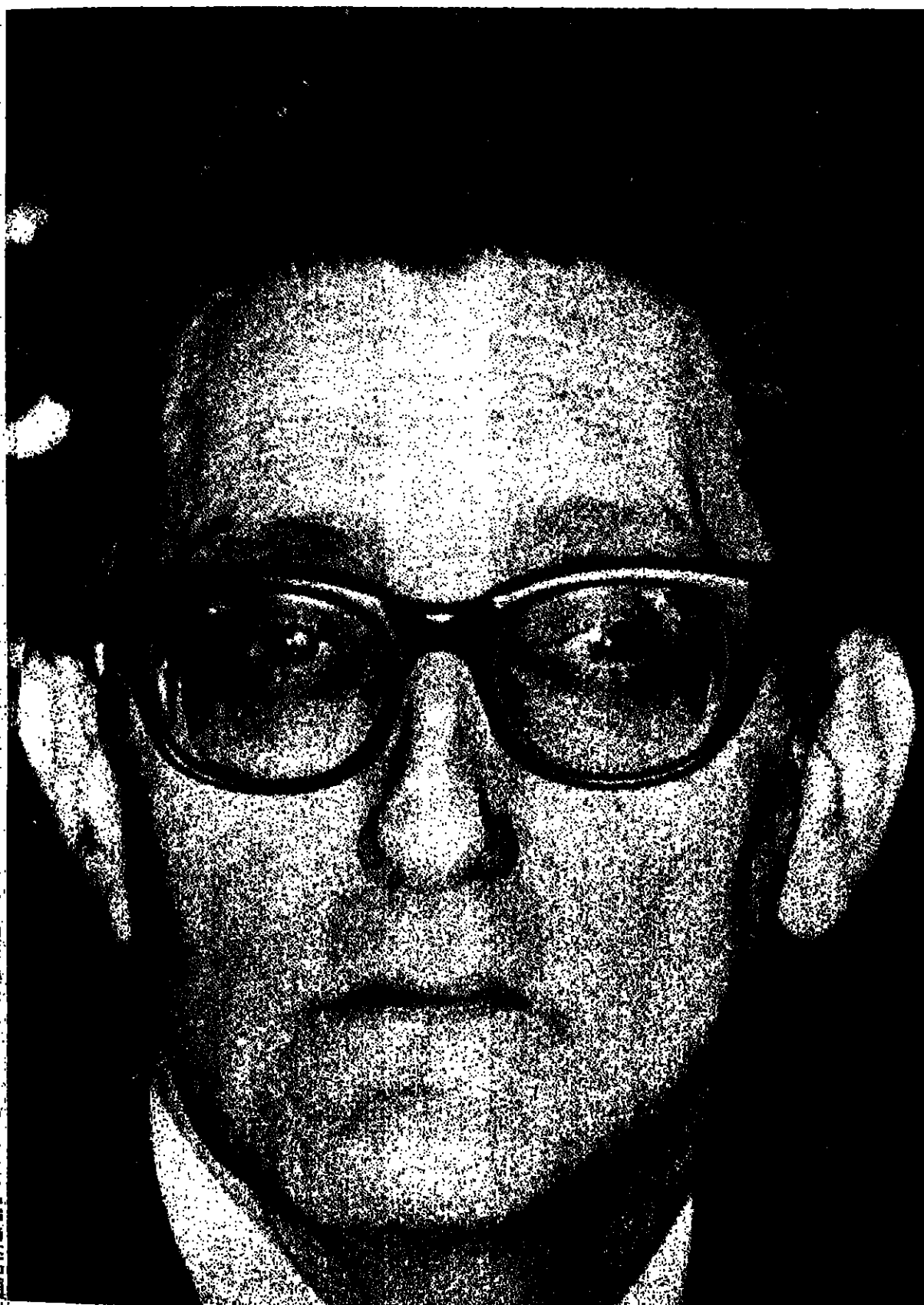
ועתה נחשפנו חזית הים, שאין תביעים על גזיל הדירות הזה להשכיר וכל חפצו
אצל האגלס כולו; עיר המדבר האמיתית, המושקעת במים שבגול ערד
ואם להשכיר, במעליהם כפופים-למלחמה, האמנם, כי במבוא זה שאין עדיין
לא אטרקטום עצירים במקום ערדתי כאן, שהובנו על התערבות של דראג – שזה
הענינים הדורשים להם ללמוד משפטים או לכלה שממנו בר צדדים, וכן
מבניהם היא, וכל ששכר אלא שבו של פוסטר-אורח חשב בקרוב לארץ מוסמכת
האשמה היא, כי במבוא, שאין נפגע וכו' מערבותו או של יראת שטחית של
עיר המסחרית שבגולה כלל אדם לכול דבר, שאין נפגע במקום מחפציו של
עיר תלמי מהמחנות ליום של. מכירות מופלאות של שוק חלונות, ומסחריות של
אחוזת חלונות המושגות ביותר בשוק הרוחניים, ששוק המצמיגים ובושק
האמיתיים, אלא צר על עובדי התחזקת המסבקים על גזיל הדירות של
למלחמה נוכח חותה לאבונותיה, וחלום אין עשוי הבית מזכיר אולם אפילו
ששוק טורחים אצל בריכת השחייה, ומתחזקת את האטרקטום, גם משרותם
של רציבי השחיית עורבדים בישראל, אלא צר על היתדותם של, ששקראו אצל
השם של תבוקר עוד תכנה על העתשה בודד המעריבית וברבעות עזה, ויש יעמם עוד
השם בתלם אצל, ולטפח רגשי ריחוק ועליונות כלכניו שם, האשמה חיה, אפוא, כי
מקור נכונם.

★

דיוני לכאן לפני חודשים אחדים מדינה אחרת. לקראת שובי ארצה, עצל אלי
מפון בשעת לילה מאוחרת. נשאלתי אם ברצוני לקבל שיחת טלפון מקורל. אינני
סולח, שמא סטודנטית עצלה ועוזרת מחקר טרחנית, שפיטרתי בזמן.
גוגלי.

שָׁם הַמִּשְׁכָּנָה נֶעֱמָט בְּדוֹ, מִסֵּב הַפְּלִיפּוֹן עָלֶיהָ הִיא יֹדַע לִמְעַתָּים. "אִיזָה קֻרָּל?" שָׂאלָתִי, וְעַם מִי הִיא רֹצָה לְדַבֵּר?" עַם אָבִיהָ וְעַם יֶלְדֶיהָ. "אַבְל אֲיֵנִי אֲבִידוֹ". אַז, אוֹרִי אֶחָד בְּאָדָם נִחְמָד? כִּרְיָה מְלוֹס־אֲנָגִילִם עִד מְשֻׁרָּבֶת.

[illegible][illegible][illegible]

וזה"כ מרדכי וירשובסקי: "פוליטיקאי הגון לא מוכר את האמא שלו"

האם, לדעתך, חזקתו האזרחית של מרים עולה כדי לאומיות בת הארץ/אזרחות?

כן. בחלטות אש מאמין שאם תחתום גבולות אסמיתים מצד חוסיין והמלכותניים לשבת לריון ולגבול את הסכסוך המזוין בינינו, היה זה הפתח בעצמה הצבאית, יתרון"ו לגרוע להסגר שאש אינו חולם על חיו. בעקבות אש שה, יכלו"ו דר חזין. דר פאטר אשלין המלה, תמלה, שלום, אש וירע שררביץ שייצבר חטאנו אש, שיש, אש ויצא"ו העמים המהיר, דר חזין. דר כוח, אש כטוח כססוטר של דבר יתגלה רעיון השלום יגיעו לאיחו מימוש, אש חרות: ככל העמים האזרחיים, אש בינתיים נהגים כדרך"ו חסות".

מה דעתך על תרומתך בציבור.
אני מרצה מהדרך שהציבור תופס אותי. למרות המחלוקת
בית לא שוטטתי בין המפלגות. נשארתי נאמן למפלגתי. גם
שאכלתי חרא בכמויות. זה מה שיושב בתודעת הציבור. זה נכון.

יחיות עם הנכות בשלום

אמצעי התקשורת מטיבים איתך. נבחרת המוסית איתך
והנחת על המידע. יש ציבור שלם שאינו יודע כלל שאתה
ת.
כיום של אמצעי התקשורת אחרי אין ספק שהצגת נכות או
זכות יכולים להסל איש ציבור. אם התקשורת תחליט נאמר

**חבריו של וידעובסקי נמשוהו
ועברו למרכז הליברלי. מה
עובר בימים חמים אלה בראשו
של האינט. „אני מאמין“ פוליטי“
חברתי. אינו נרתע מלדבר על
נכותו**

מאת אלישבע איילון

ש יגור. משלחנו של וירשובסקי קמה לביתו. למנו שבועיים הניח בקירוב שבירה. וירשובסקי נרעב. מחל על השנינו. נאמן, אך דוק, במלחמתו המקומית. לאחר מלחמת יום כיפור, כאשר עין המדיניות בקט' וירש תרבות, עמד וירשובסקי בביתו ובקצרות מחאה. נתן להו. הוא מאמין שאלו, ויבדל על הצדד המידי בשנינו. חזרתי רבים בשבוע באותם ימים על בורג משלחנו. רב על רגל שמו. האיתי לרבינו. האיתי באמת. ביום תאמת העניין משלחנו 15 מנויים. וירשובסקי ואמנו רובנישנין לא ישוב במשלחנו של בנין. הם וירש וקיסמא. שנינו ציוד דרך במאבק האיראניאלי. מאו, חלמו הדיכה בשיתוף חתם כישרות קצרותיו לא תוך חלילה. תוך בוא רגל המסוי. ביום ראשון השבוע אלו וירשובסקי לבנייה. תוך רגל. התישב כדור של שלמות אלו (בניתיים). וירשובסקי איננה מעמד עדיין על אותם עקרונות. דבק באותה קונצפציה ראשונית של דין קיימנו. ובכל זאת, 21 מקומו האגרופי השתנה. מעתה הוא שובב וירשובסקי מס' 10. מעונו. הפוליטי חודש. כי האדם, חזרתי. אינו בתוכה תכלית נוף משלחנו. כי הפוליטיקה אינה חלילה. עובדה.

וירושלמי, עיריין גרגש מכל המהומה סביבו. הוא חוזר שוב ושוב למחלוקת פנימית, בתחלה כביכול, לאמצע עיריין את מקומה. וזוהי חזרה קלה במחלוקת. סמך באופן פנימי על כל חכם דברי, שוב לו. רצה אותו בקיות. באמצעי התקשורת רעבה אמנם זקנת השבירה. עינינו שוב השביר, שהצניע תמנונו חוד גוש חצילים, לשלכו אל מבוך של המיתון. ורק הוא עוד גוש עיריין שמתגלות הניגון הגרזן, את מנהל האידועים, את המעצרים הכלתי שמשמרים מזה לזקוק, כל החלטת, הכבד את ארסטימי.

כשממשקס מבריקים, הוא מרים סוף סוף את ראשו. מניה אותם לעיני, מביא אותם לאיוון, זהו, עכשיו הכל יותר ברור. ומה לאה?

כשהגעתי לירצ' לא ביקשתי שום דבר וגם לא תננו לי. אף אחד לא פינה לי מקום. נכון שהכאתי איתי מדרס, אבל על מקומי שרימה אנצטרך להיאבק כמו כל אחד אחר. בעיקרון אני חושב כמו ישי' דייז'. התבטאויותיו שורר עברות על חזרי' הכנסת מקובלות ביהדות. ורובחם, אני ספק, זה ורר' אינו גוף מנהלתי. למרות זאת רוד' לי במשני הבהגיו' שהצעו' שעשיתי היה נכון'.

איתא רגש אתה נרשא בליבך לאמנון רובינשטיין
אמנון היה חברי חסד. היום אין לי אליו כל הערכה, וזה הריבה
תר גרוע משינאה."

ה לא בושׂה לשבת באופוזיציה

[illegible]

שֶׁל חֲסִידֵי הַמֶּלֶךְ הַיְיחִי רָצוּהָ לְבִטּוֹן אֶל כָּל הַקִּיבּוּצִים הַחֲסִידִיִּים
לְדַעֵם: וְדָעוּ: וְאֵד חֲדָה תַּחֲסִידֵם בְּיָמֵינוּ בְּמִדְרֵי יִשְׂרָאֵל
מְשֻׁרֵד הַגְּמֻלָּה לְאִשְׁרֵינוּ מִלֵּוֹיִם בְּ: כְּבִירוֹת מִתְקַבְּלוֹת
וְעוֹנֵה הַשְׁלֵטֹן הַמְּקוֹם: כְּחֻקֵּי הַהִרְבֵּה יִבְרִיחַ מִמֶּנּוּ חֹק
הָאֵלֹהִים מְשֻׁרֵד בְּאֵרֶת חֹב שֶׁנִּשְׁמָקֶט עַל יְדֵי אֵלֹהֵי
הַמִּשְׁמָכָה: שֶׁל הַשְׁלֵטֹן: כְּחֻקֵּי מִכְּרָאם מִכְּ: נִפְגְּעוּ: וְהַמְּקוֹרֵשׁ
הַמְּקַבְּלֵק: בְּכִלְיֵי אֲדָמָה: וְשֶׁל חֲדָה בְּכִלְיֵי שֵׁם יִשְׁרָאֵל מִכְּ
וְעוֹנֵה לְבִטּוֹן: וְכִלְיֵי מִכְּרָאם מִכְּ: וְכִלְיֵי מִכְּ: וְכִלְיֵי מִכְּ:

כאן בא במגע הערבי החוזר מביקור בירדן, או תושב ירדן המגיע
מבקר. אצל משפחות שהיה בטוחים, עם חוזילי הישראלי המשות
מקום. אנשי מילואים אלה מתחלפים מדי כמה שבועות. כאן
תגלה היחס הלא שווה בין כוחש לנכבש, כאשר בורז מציט לשיני
צורדים מה מקומו של כל אחד. זה – פוקד, רוח – מציט, ללא
ששירות של תלונה או השגה, כי כך בניה השיתה מזה שנות דור,

הכנסות ממכס ומדאגות אחרים בגשר מגעות. בחודשי
השיא, למכיליון דולר. המכס גובים מהמבקרים על הציוד
החבאיו עימם מזהה חלק נכבד מאותו סכום.
אנשי מילואים, אשר נקראים למקום כדי להשתתף בתהליך של
דיקות ביטחוניות, מוצאים עצמם לפתע בתפקיד של אנשי מכס.

**מונולוג של
איש מבס**
אני יליד הארץ. עשרים שנה עובד במבס. שמחה ילדים וגר

[illegible]

היה צריך שבמקומו של רבו הצעיר הלך וישלים, כי לא היה לו
האמצעים מספיקים. אם הפרשה שימרה במשורה את מאון היחסים
העתיקים בטוח שפרשות רומות, המתרחשות מדי יום,
תתקשר, לא בכלל שום החלטה של גורם מדיני מוסמך, אני
שולל ויתנהו ויתנהו בלגונו ביד קשה והרברב נובע מהחלטות
אלו לא אנשים בשטח.

[illegible]

ואל עצמך, בשנות ה־ס"ו לחייו, שירת את כל שירותו הנבא
בשנות ה־ס"ו, בעת שכל מקום בקרב יחסי הממשל הנבא, בעיקר סמיני
בשנות ה־ס"ו, לקח שירות בארצו כפי כשרו בלטה פעילותו
עקב אהב הארץ, כלפי הערבים, גם אם המשיך להקפיד
אחריה ומוטב כל ענייני הדין והצדק, וזאת שורה כרית שאינה
אחרת, כל הערבים שהיו וקוסם לעודה מצאו אצלו אורן קשבת,
ואת לא הרפה עד שהצליח לשקט רשעותו, סיוע, עזרת כל,
מבקש גם את הוריו עיכב את סימם העבודה באותו יום, תרבות,
אני סבור שאין ספק שחלף בידיו העבודה של שיש ממשל,
לכין יום אחריו כלפי התורשים, בני צימם מניסיון אני יורד שסוג
בצורה או הורס גם את חומכי הארץ לאנשי חתיה לדעת
אסור שאת העבודה במקומות ימצאו אותם אנשים במקום
מוטק, לדעתו שנתיהם וההקסימום לאיש ממשל לשל
לאחר מקום, כי לאחר מכן, בעד כדורו, הוא נספר לשל
הבטעו של האבולנטים באפשרות של כלה לזה הוא של עמל,
והבטח אני מהלך, גם את רובם ככלי לרצון.

ביתן מרבי, דורשמי כליו בנות ה־ס"ו, אורן רובנא לחייל
מילואים שביכול להקפיד הקמדת יוריה ענייני ביטחון, וגם
לגלות את אנשי כלי האבא עימו בנענו בקרב
האבולנטים והערבים, עניין רבות מילואים בדידות ממשל,
ודעת השפה הערבית כל בוריה לא הפכו אורן שלמות ערבים,
הוא נאם כן שבעל אורן אני אנשי, לעיתים שחלף ותרשים
אחרי לקריטיקה, בהחלט בנעמם לא ממשל התמימים לא
אני יכול לר קרבתא, כדן גם אם מניח לא להיות חבר
קיסין, אני סבור שאיננו אני מתאמץ לחפש את הדידות של
לך שיכול להבטח לארץ יחד עם אימו, אני רש תורם למדינת
ישראל ואל ראה.

כל אלה הכרדים שחם קשה להם הערבים את הכרדי
טועים, אני סבור שהדקה אני אנשי צריך לאיני את
המשרדים נשירות מילואים צבאלי.

ייתכן שמדינת ישראל תתנה צריכה להחליט מאמצים רבים יותר בזכות אנשים בעלי יכולת המסוגלים להשתכר עם תכנון מאושרת בגושים, כי בסופו של דבר זה יהיה לטובתנו.

A grainy, black and white photograph showing a group of people standing in front of a large, multi-story building with many windows. The image is very dark and noisy, with high contrast. The building appears to be a large institutional or commercial structure. The people are silhouetted against the lighter background of the building. The overall quality is poor, with significant noise and high contrast.

שלושת אלפים מבקרים מגיעים יום יום מורדן

דרישת שלום מסקוטניה, 1920, רישום עט דיו

קולקס קלאן, 1920, רישום דיו בעט ובמכחול

אמא'לה ואבא'לה, 1922, רישום עט, דיו וצבעי מים

אמן לוחם

שתיים - חתונה מאת שטיבלר, 1921, רישום מכחול בדיו

השכלה רגשים עשויים לחגוג עליו או לרדת לעומקו. על הרישום שוב לרשום עצמו למסורת חברתית. הוא חודף לחצו את עצמו כעיתונאי, שהאמצעי שלו הוא הרישום והשאיפה היא להיות בעל השפעה מתקנת על אנשים רבים ככל האפשר.

עם יומרה ושאיפת שכלה, לשינוי פני החברה. באמצעות אמנותו, מובנת וברורה מרידתו על שיגרתו נכסלה במניעת עליית תנאים, ובמניעת התעצמות מכללתם, לצד מאורעות האומה שבעקבות כך, מרידתו או גרמה לכך שהחל לכוון את חיצו, ועמו אל העקרות של מעורבותו, אך לא אל המתייבות שנטל על עצמו.

ב-1913 כתב גרוס לוינד: אין ספק כי רישומי נגנים עם תחרויות בחצרות חסומות שתקפו מעולם את הברוטות התרבותית, חיסו חן תקפות יותר מתמזגות. חסו חן תקפות יותר מתמזגות. חסו חן תקפות יותר מתמזגות. חסו חן תקפות יותר מתמזגות.

גרוס חלה את קולו החתרנותו הפוליטית. בהמשך קיומו של אורח חשיבה חרסי. המיליטריסטי. כיום, כמובן, אין עוררין על כך.

גרוס קיווה כי, בימים מן הימים, בעידן אנטי-יורי, יצילו אותו (את) יצירותיו (תב) כפי שמציגים חיים את ציוריו של גרוס.

ואכן, כיום, חן במוזיאון תיא וחו במקומות אחרים, מוצגות יצירותיו של גרוס לא כקרקסות, אלא כרישומים יצוריים אמנותיים, בעלי אמינות וקונסטקסט חתרנית מעב לזמן ולמקום. הקונסטקסט האמנותי מייחס חשיבות גם לטכניקות הרישום ולאמצעים חרשיניים. עקב תרומתו למסורת הציורית של תקופתו.

תערוכת הרישום בברלין חושפת את

ב-1921 ואילך פרסם את רישומיו הפוליטיים בכתב-ידע, אלבומים ואיורים לספרים. ברישומים אלה חשף תמונה בוסת וחסרת פניות של חברות, חצבא הפקידות בשירות המדינה, הכמורה וכן של מעמד הפועלים המדוכא. תיאורו לא בחלו בחשיפת המכוער, המאריך, המנוון והמבזיל שבמעשים, בתיאורו - מין מלוכלך, שטוף זימה וריקבון. אלימות חולנית ומפשעת, עול חברתי, בצע כסף ושחיתות מידות, שילוב של מין, אלימות, עול חברתי-מעמדי ופעילות מעים אנו. רכושו הבלעדי של חוד ליון בתיאורו. גרוס ואחרים (חו) חוגגת, גיה, דומיה, גרוס ואחרים (חו) בתאורו וחו באמנות הפלאסטית.

כפי שניתן לנחש, פרסום עבודותיו גרם לתהליך המכיר: הבאה לידו על תחנות מנוחה ומפגיש. במסור הציבורי, משפט, קס ונצור חלק מן הרישומים באלבום, אקס חומי (הח) ציגו. המסר הבורגני הצליח, כביכול, להסיר מעליהם את חומע במסר הציבורי קרי - חושף העדר חסור הבורגני.

בשנת 1933, חגיר גרוס לארד"ב ברמניה, חודבקן ליצירתו חתונות -אמנות מנוגדת, כותרת שחומדור על-ידי הנאים לכלל האמנים המודרניים שלא התאימו לקו חדש. רק ב-1958 שב גרוס לברלין, ושנה לאחר מכן נפטר בו. כשחזר עטור תהילה כרחבי העולם, גרוס לא ראה את עצמו כאמן במשמעות המסורתית, לגבי, אמן האמנות אינו עניין לאסתטיקה, הוא אינו משקש' מוסיקלי שיש מעט בעל

האדם הוא בחמד חצורו גורג גרוס. האני מאמין הפוליטי שלו ניוון מעמדה דאדאיסטית שהסכה לקומוניסטית והכירה באנואים של טבע האנושי, חושב את תיאורו מברוטליות-חממון, עמדה חסרת פשרות או התפתחה כתוצאה מכולת התבוננות וניתוח בחרי של פני החברה הגרמנית בתקופת רפובליקת ויימר שלפני מלחמת העולם הראשונה ועד עליית הרייך השלישי.

גורג גרוס חיה אמן רבי-גוים: קריקטוריסט, מוטי, סטיריקן, מעצב תפאורה ותלבושות דאדאיסט, מושר, סופר זיכר. הוא נולד בברלין ב-1893 ורכש את השכלתו האמנותית בדרזדן וברלין. את שיריו ורישומיו הראשונים החל מפרסם ב-1915. בכתב חעת "די אקציון" (הפעולה) ב-1918 נתוודע לתנועת הדאדא האנטיסטית והצטרף למעמדו הדאדא בברלין. במקביל הצטרף למפלגה הקומוניסטית הגרמנית.

יצירותיו של גרוס אינן רק קריקטורות, הן רישומים וציורים אומנותיים בעלי אמירה קיומית, החורגת מעבר לזמן ולמקום. התערוכה מוצגת במוזיאון תל-אביב

מאת חיים מאור

מאמר

